

1 Da rief Isaak seinen Sohn Jakob und segnete ihn und gebot ihm und sprach zu ihm: Nimm nicht ein Weib von den Töchtern Kanaans;
2 sondern mache dich auf und ziehe nach Mesopotamien zum Hause Bethuels, des Vaters deiner Mutter, und nimm dir ein Weib daselbst von den Töchtern Labans, des Bruders deiner Mutter.
3 Aber der allmächtige Gott segne dich und mache dich fruchtbar und mehre dich, daß du werdest ein Haufe Völker,
4 und gebe dir den Segen Abrahams, dir und deinem Samen mit dir, daß du besitzest das Land, darin du ein Fremdling bist, das Gott Abraham gegeben hat.
5 Also fertigte Isaak den Jakob ab, daß er nach Mesopotamien zog zu Laban, Bethuels Sohn, in Syrien, dem Bruder Rebekkas, seiner und Esaus Mutter.
6 Als nun Esau sah, daß Isaak Jakob gesegnet hatte und abgefertigt nach Mesopotamien, daß er daselbst ein Weib nähme, und daß er, indem er ihn segnete, ihm gebot und sprach: Du sollst nicht ein Weib nehmen von den Töchtern Kanaans,
7 und daß Jakob seinem Vater und seiner Mutter gehorchte und nach Mesopotamien zog,
8 sah auch, daß Isaak, sein Vater, nicht gerne sah die Töchter Kanaans: {~}
9 ging er hin zu Ismael und nahm zu den Weibern, die er zuvor hatte, Mahalath, die Tochter Ismaels, des Sohnes Abrahams, die Schwester Nebajoths, zum Weibe.
10 Aber Jakob zog aus von Beer-Seba und reiste gen Haran
11 und kam an einen Ort, da blieb er über Nacht; denn die Sonne war untergegangen. Und er nahm einen Stein des Orts und legte ihn zu seinen Häupten und legte sich an dem Ort schlafen.
12 Und ihm träumte; und siehe, eine Leiter stand auf der Erde, die rührte mit der Spitze an den Himmel, und siehe, die Engel Gottes stiegen daran auf und nieder;
13 und der HERR stand obendarauf und sprach: Ich bin der HERR, Abrahams, deines Vaters, Gott und Isaaks Gott; das Land darauf du liegst, will ich dir und deinem Samen geben.

בראשית כח

א וַיִּקְרָא יִצְחָק אֶל-יַעֲקֹב וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ וַיְצַוֵהוּ וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא-תִקַּח אִשָּׁה מִבְּנוֹת כְּנָעַן

ב. קוים לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח-לך משם אשה מבנות לבן אחי אמך

ג. ואל שדי יברך אתך ויברך ויברך והיית לקהל עמים.

ד ויתן-לך את-ברכת אברהם לך ולרעך אתך לרשתך את-ארץ מגריד אשר-נתן אלהים לאברהם.

ה וישלח יצחק את-יעקב וילך פדנה ארם אל-לבן בן-בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב ועשו

ו. וירא עשו כי-ברך יצחק את-יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת-לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא-תקח אשה מבנות כנען.

ז וישמע יעקב אל-אביו ואל-אמו וילך פדנה ארם.

ח וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו.

ט וילך עשו אל-ישמעאל ויקח את-מחלת בת-ישמעאל בן-אברהם אחות נביות על-נשיו לו לאשה.

{ ס } ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה

יא ויפגע במקום וילן שם כי-בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתו וישכב במקום ההוא.

יב ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה מלאכי אלהים עלים וירדים בו

יג. והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך אתננה ולרעך.

14 Und dein Same soll werden wie der Staub auf Erden, und du sollst ausgebreitet werden gegen Abend, Morgen, Mitternacht und Mittag; und durch dich und deinen Samen sollen alle Geschlechter auf Erden gesegnet werden.

15 Und siehe, ich bin mit dir und will dich behüten, wo du hin ziehst, und will dich wieder herbringen in dies Land. Denn ich will dich nicht lassen, bis daß ich tue alles, was ich dir geredet habe.

16 Da nun Jakob von seinem Schlaf aufwachte, sprach er: Gewiß ist der HERR an diesem Ort, und ich wußte es nicht;

17 und fürchtete sich und sprach: Wie heilig ist diese Stätte! Hier ist nichts anderes als Gottes Haus, und hier ist die Pforte des Himmels.

18 Und Jakob stand des Morgens früh auf und nahm den Stein, den er zu seinen Häupten gelegt hatte, und richtete ihn auf zu einem Mal und goß Öl obendarauf

19 und hieß die Stätte Beth-El; zuvor aber hieß die Stadt Lus.

20 Und Jakob tat ein Gelübde und sprach: So Gott wird mit mir sein und mich behüten auf dem Wege, den ich reise, und mir Brot zu essen geben und Kleider anzuziehen

21 und mich in Frieden wieder heim zu meinem Vater bringen, so soll der HERR mein Gott sein;

22 und dieser Stein, den ich aufgerichtet habe zu einem Mal, soll ein Gotteshaus werden; und von allem, was du mir gibst, will ich dir den Zehnten geben.

יד והיה זרעך כעפר הארץ ופרצתך ימה וקדמה וצלנה ונגבה ונברכו בך כל-משפחת האדמה ובזרעך.

טו והנה אנכי עמך ושמרתיך בכל אשר-תלך והשבתיך אל-האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר-אם-עשיתי את אשר-דברתי לך

טז. וייקח יעקב משנתו ויאמר אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי.

יז ויירא ויאמר מה-נורא המקום הזה אין זה כי אם-בית אלהים וזה שער השמים. יח וישכם יעקב בבקר ויקח את-האבן אשר-שם מראשיתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על-ראשה.

יט ויקרא את-שם-המקום ההוא בית-אל ואולם לוז שם-העיר לראשנה.

כ ויזר יעקב נדר לאמר אם-יהיה אלהים עמדי ושמרני בדרכי הזה אשר אנכי הולך ונתן-לי לחם לאכל ובגד ללבוש.

כא ושבתי בשלום אל-בית אבי והיה יהוה לי לאלהים.

כב והאבן הזאת אשר-שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר נתן-לי עשר אעשרנו לך.